

kwalicz ze, jako by jemu czinene bylo. Ale schtu wosme to k'Wutrobi? schtu jo wjeri? a schtu sadzerzi so po nim? Pšchetoz, dy bychmy jo wjerili a k'Wutrobi wsali, da by wjeszje teje Neshwjernoszje, teho Rakomstwa, Pšchepadżowanja, Drenja a Schkrabanja na Wifach, Klamach a we Khejzach mene bylo.

Nech je; Kwilu scho dze! Ale kajki Ssud napoßletku na tych pšchindz budze, to praji Krysztus pola Matthea na 25., so budze tajkim neshmjelnym Kšcheszijanam, we kotrychž žana Luboš neje, kasacz do wjeczneho Wohenja hiež, kotryž Szertej a jeho Jan dželam pšchihotowany je; tam dyrbja so woni wjeczuje palicz.

Ton Knes nepraji, so by tajki Wohen tym Szlowekam pšchihotowany byl, ale Szertej a jeho Jan dželam. Pšchetoz hacž so runje Szlowekojo schizy Nieschnizy, a teje Sšmerczje winosjezi, da je tola Boh tajkej Založzi žyl wobaracz stym, so je swojeho Sšyna ja nas do Sšmerczje dal; a nam potom swoje swjate lube Sšowo šjewit, so wjemy, schtu czinicž mamy, dyž zemy Bohu služicž, a jemu spodobne Žiwjenje wesž. Nasch luby Woczez zysche nas rad sbožnych mjecz: nepšchihotowa nam tehodla wjeczny Wohen, ale Nebesza a wjeczne Žiwjenje.

Alle schtu je? Wodaczje tych Njehow pšches Krysztuša dzerzimy my ja šnadny Schwaz. Na Penesach a na Kublach je nam wjazw ležane. Dale, schtuž nam Boh kaže, so my czinicž, a jemu stym služicž dyrbimy, ktemu nimamy my žaneho Loschta. Steho dyrbi da pšchindz, dokelž tak žylje czertoweho Waschnja šmy, a po jeho Woli wjazw, dyžli po nascheho Boha Knesa Woli czinimy, so runy Ssud suim nesž dyrbimy. To šebi my šami czinimy. My moli jo ljepe mjecz, ale my nochzemy.

Stym nech je doš wot prjeneje Schtuki, kotruž ton Knes pšchi poßlenej Weczeri, jako

dyrbesche w Rozypowaneny, a nasajtra rano kšchizowany bycz, šwojim Wuczomnikam pšchikaze, so bes šobu lubowacz, a kotruž jim šwjeru poruczi, dyž praji: to pšchikajam ja wam, jako by žyl rez: Nebudzecželi wy je czinicž, da budzecželi wy tu najwetschu Nepoßluschnosž wopokasacz, a tehodla schtu Schtrafu nesž dyrbecž.

II. Za druga Schtuka je ton schtworaki Trošcht. Pšchetoz tudy šteji: Nech czi Kšcheszijenjo czinja, schtuž zedža, da budze jim tola Sšwjet napšcheczimo, a jich hidžicž. Schtu pak šteho Hidženja pšchindze, wjemy my; wošebi dyž tajzy Ludžo šu, kotryž Wozni šu a stej Woli doš neje, ale na to pšchindu tež ste Štutki, so so Schkoda czini, dzejž je možno. Žana šnadna Wjez neby to bylo, dy by ton Knes te Parschony menował, a prajil: Želi so wy Kšcheszijenjo budzecželi, budze was wasch Wotrocžk, a wascha Džowka aby wasch Sšušod, aby žyla Weš, aby žyle Mjesto czwilowacz, a wam schelke Horjo nacžinicž. Pšchetoz my jo schjednje šhonimy, schtu jedyn jenicžki šly Sšušod, aby šta Džowka, aby šly Wotrocžk jenemu Gary a Nesboža nacžinicž može.

Alle ton Knes czini jo wele horsche a trashednische, dyž praji: Sšwjet budze was hidžicž. Sšwjet nerjeka njedze jeno jedyn Szlowek, jena Weš, jene Mjesto, ale schizy Ludžo, tak so jedyn Kšcheszijan nech pšchindze, dzejž ze, Szerta sa Hospodarja namaka; kotryž so komdžicž nebudze, ale budze jemu tych Nepšcheczelow, tych Spytowanjow, a Založje tak wele nacžinicž, so nebudze wędžicž, dze so tyknyč.

Dyž so tak dze, praji ton Knes, so byschczeli žyli radži kojždemu schitku Luboš a Pšcheczelnosž wopokasacz; ja to pak by wam kojždy napšcheczimo byl, a wam rad žyl lute Nesbožo wopokasacz, tedom wufcže, schtu